

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Io. Baptistæ Portæ Neapolitani Magiæ Naturalis Libri
Viginti**

Della Porta, Giambattista

Frankfurt, 1607

De superiorum virtutum attractione. Cap. IX.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70772](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70772)

Molestas dicit Hippocrates purgationes ante, & post eam, nec secandas venas; plerasq; demonstrat Galenus operationes in diebus decretorijs obseruandas, & necessarias admodum. Nec minus in ferendis segetibus, iactis seminibus, & plantarum propagationibus. Nec te magnorum syderum configurationes lateant: è signis discessus, vt aqueæ, igneæq; impressiones, in aëre videntur. Quod si hæc æquo animo conspexeris, quis non omnium inferiorum causas sydera ipsa esse conijciat? quibus iam ignoratis, maxima secretarum operationum scientia perire deprehenditur. Sed quid ex his nancisci poterimus, docuimus in Phytognomonicis.

De superiorum virtutum attractione. CAP. IX.

DIXIMVS de cœlorum effectibus in hæc inferiora, deq; rerum consensu, dissensuque; subiungemus nunc ex agnatione naturæ, quomodo superiorum virtutes attrahere possimus. Platonici Magiam vocabant attractionem vnus rei ab altera, ex quadam naturæ cognatione. Mundi autē huius partes, ceu animalis vnus membra, omnes ab vno auctore pendentes, vnus naturæ coniunctione inuicem copulantur: ideo sicut in nobis cerebrum, pulmones, cor, iecur, & reliqua membra à se inuicem trahunt aliquid, seq; mutuo iuuant, vt vno illorum aliquo patiente, compatiantur: ita huius ingentis animalis membra, id est, omnia mundi corpora conuexa similiter mutuunt inuicem naturas, & mutuuntur, & ex communi cognatione, cōmunis nascitur amor, & ex amore cōis attractio. Hæc vere Magica est. Ab orbis Lunæ concauitate propter naturæ congruitatem sursum trahitur ignis, ab ignis concauitate aer, à mūdi centro terra ad infima trahitur, & à suo loco rapitur aqua. Hinc & magnes ferrū, & electrum paleas, sulphur ignē, Sol flores multos, & folia ad se trahit, & Luna aquas. Plotinus, atq; Synesius inquit: Magna vbique natura est, videlicet certa quædam pabulis vbiq; certis inescans, non aliter, quam centro terræ graua trahens, Lunæ concauo leuia, calore folia, humore radices, cæteraque similiter. Quo quidem attractu secum ipso deinceps mundū testantur sapientes Indi, dicentes mundum

dum

dum esse animal passim masculum simul atque fœmi-
 nam, mutuoq; membrorū suorum amore ybiq; coire
 secum, atque ita constare, vinculum vero membrorum
 inesse per insiram sibi mentem, quæ per artus infusa, vt
 diximus, molē agitāt, & magno corpori se miscet. Hinc
 Orpheus naturam ipsam mūdi, Iouemque marem ap-
 pellat, & fœminam, vsque adeo mutui suarum partium
 coniugij vbiq; mundus est auidus. Esse masculinum
 sexum fœminino vbiq; commistum declarat signo-
 rum ordo, vbi præcedens masculinum, subsequens fœ-
 mininum, sic arbores & herbæ, vt animalia vtrumque
 sexum habent: mitto quod ignis ad aerem, aqua ad ter-
 ram, masculi ad fœminam vicem habent, vt nō mirum
 sit, membra inter se mundana mutuū coniugij con-
 cupiscere. Planetæ partim quidē mares, partim fœmi-
 næ, Mercurius hermophroditus. Quod sanè animad-
 uertens Agricultura, præparat agrum, seminaq; ad cœ-
 lestia dona: similia quædam efficit medicina in corpo-
 re nostro, tum ad nostram fouendam, tum ad vniuersi
 naturam vberius comparandam. Sic & Philosophus
 astrorum peritus, quem proprie Magum appellare so-
 lemus, quibusdam illecebris, cœlestia terrenis oppor-
 tunè quidem, nec aliter inferens, quam insitionis stu-
 diosus agricola veterem recenti stipiti surculum. Sub-
 iicit Magus terrena cœlestibus, imò inferiora passim
 superioribus, vt ferrum magneti trahendum, & chri-
 stallum Soli illuminandum, vel ouum gallinæ fouen-
 dum. Præterea sicut nōnulli fouentes oua etiā sine ani-
 malibus vitam illis ex vniuerso conciliant, & sæpe ma-
 terias quasdam opportunè parantes, absq; ouis, mani-
 festisve seminibus animalia procreant, vt apes ex boue,
 ex ocimo scorpionem, vitam videlicet à mundo, mate-
 rijs certis, opportunisq; temporibus adhibentes, sic &
 Magus vbi cognouit quæ materiæ, siue quales, partim
 inchoatæ Natura, partim arte perfectæ, & si sparsæ fue-
 rint congregatæ, quæ cœlitus influxum suscipere pos-
 sint, has, eo regnante, potissimū colligit, præparat, adhi-
 bet, sibi que per eas cœlestia vendicat. Vbicunque enim
 materia quædam, sic superis exposita est, sic vt speculari

vitrum vultui, pariesve oppositos voci subito supernò patitur, ab agente potentissimo, à potestate, vitaq; mirabili ubiq; præsentè. Proclus vero libro de sacrificio, & Magia dicit, quod Philosophi quum considerarent in rebus naturalib. cognationem quandam, & mutuum nexum aliorum ad alta, & manifestorum ad vires occultas, & cuncta in cunctis inuenirent, Magiam conderunt, agnouerunt & in infimis suprema, & in supremis infima; in cælo quidem terrena non propriè, sed secundum causam, modoque cœlesti, in inferioribus vero cœlestia, sed modo terrestri. Nam vnde putamus plantas illas, quas heliotropias nominant, ad Solis motum Solem versus moueri? & selinetropias, id est, lunisequas, ad Lunam verti? Quamobrem in terra quidem aspicerè licet Solem, & Lunam, sed pro qualitate terrena, in cælo autem plantas omnes, & lapides, & animalia pro cœlesti natura, quæ quidem veteres contemplati, alijs cœlestium, alijs terrenorum adhibuerunt, vnde diuinas virtutes in locum inferiorem ob quandam similitudinem deduxerunt: nempe similitudo ipsa sufficiens causa est ad res singulas inuicem vincendas. Si quis papyrum calefaciat, deinde subijciat lucernæ proximæ, etiam si non tangat, videbit accensam subito papyrum, quamuis non tetigerit ignem, accensioneq; desuper ad inferiora descendente. Comparemus igitur papyrum calefactam cognationi cuidam inferiorum ad superiora, appropinquationem eius ad lucernam opportuno vsui rerum pro tempore, loco, & materia, processum ignis in papyrum, præsentis diuini luminis ad id, quod potest capere, accessionemq; papyri deificationi mortalium, materialiumq; illustrationi, quæ deinde feruatur sursum instar accensæ cannabis; ob quandam diuini seminis participationem.

Quemadmodum ex mundi contemplatione arcanarum rerum cognitio dependeat. CAP. X.

EX totius mundi faciei contemplatione, motu scilicet, habitudine, & figura, ex nascentibus, crescentibus, occidentibusve rebus arcanorum cognitionem depe-